

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2020r.

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Różańska

Protokolant: Katarzyna Kaźmierczak

przy udziale oskarżyciela posiłkowego D. G. (1)

po rozpoznaniu dnia 12 listopada 2020 roku, 17 grudnia 2020 roku

na rozprawie sprawy

J. B. (1), syna H. i M. z d. S., ur.(...) w W.,

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 18 września 2019 roku w miejscowości G., gm. C., pow. (...) woj. (...), kierował groźby karalne pozbawienia życia wobec D. G. (1) a groźba ta wzbudziła w nim uzasadnioną obawę jej spełnienia

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

II. W dniu 20 września 2019 roku w O. woj. (...) kierował groźby karalne pozbawienia życia wobec D. G. (1) a groźba ta wzbudziła w nim uzasadnioną obawę jej spełnienia

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

III. W dniu 5 listopada 2019 roku w O. woj. (...), groził pozbawieniem życia D. G. (1), przy czym groźba ta wzbudziła w nim uzasadnioną obawę spełnienia

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego J. B. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt. I i II a/o czynów, przy czym ustala, że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw tj. działał w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności i czyny te kwalifikuje z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego J. B. (1) warunkowo umarza na okres próby 3 (trzech) lat;

2. na podstawie art. 67 § 2 k.k. oddaje oskarżonego pod dozór kuratora;

3. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt. 7a i § 1a k.k. nakłada na oskarżonego obowiązek powstrzymania się od kontaktowania się z pokrzywdzonym osobiście i za pomocą środków komunikowania się na odległość oraz obowiązek powstrzymania się od zbliżania się do pokrzywdzonego na odległość nie mniejszą niż 2 metry;

4. oskarżonego J. B. (1) uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. III a/o;

5. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. G. (1) wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru w kwocie 504 (pięćset cztery) zł plu 23 % podatku VAT ;

6. na podstawie art.629 kpk w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 60 (sześćdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 907/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
7.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. B. (1)	1. w dniu 18 września 2019 roku w miejscowości G., gm. C., pow. (...),	

		<p>woj. (...), kierował groźby karalne pozbawienia życia wobec D. G. (1) a groźba ta wzbudziła w nim uzasadnioną obawę jej spełnienia,</p> <p>2. w dniu 20 września 2019 roku w O. woj. (...) kierował groźby karalne pozbawienia życia wobec D. G. (1) a groźba ta wzbudziła w nim uzasadnioną obawę jej spełnienia</p> <p>t.j o czyny z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.</p> <p>czyn zarzucany:</p> <p>3. w dniu 5 listopada 2019 roku w O. woj. (...), groził pozbawieniem życia D. G. (1), przy czym groźba ta wzbudziła w nim uzasadnioną obawę spełnienia,</p> <p>tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 18 września 2019 roku pokrzywdzony D. G. (1) spotkał się w miejscowości G., gm. C., pow. (...), woj. (...) z M. B. (1), która była w trakcie rozwodu z J. B. (1). Kobieta i mężczyzna siedzieli w samochodzie. J. B. (1) zamontował M. B. (1) w jej telefonie lokalizator. Zatem wiedział on, gdzie żona się znajduje. Po chwili przyjechał on na miejsce spotkania żony	częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1)	20-21, 69, 15-16 (II K (...))	

<p>z D. G. (1). Podszedł do samochodu, w którym siedzieli, otworzył drzwi od strony pasażera i wyciągnął siłą D. G. (1) z samochodu. J. B. (1) przewrócił mężczyznę na ziemię i klęknął na jego klatce piersiowej. Zapytał się czy wie, że M. B. ma męża i dzieci. D. G. odpowiedział, że wie o tym. J. B. (1) zaczął krzyczeć do leżącego, że go zabije i dojedzie go do końca września, po czym po chwili go puścił. Wystraszony D. G. (1) szybko oddalił się od miejsca zdarzenia i zadzwonił na policję. M. B. (1) siedziała w samochodzie i nie reagowała. Po chwili na miejsce przyjechała Policja.</p>			
<p>częściowe zeznania świadka D. G. (1)</p>	<p>2, 70-74, 11-12 (II K (...))</p>		
<p>zeznania świadka M. B. (1)</p>	<p>9-11, 74-76, 8-9 (II K (...))</p>		
<p>W dniu 20 września 2019 roku w O. D. G. (1) spotkał się ponownie z M. B. (1). Stali na przystanku autobusowym, sprawdzali rozkład jazdy przytulając się do siebie. Podszedł wtedy do nich J. B. (1) wraz ze swoim bratem M. B. (3). J. B. (1) uderzył D. G. (1) w czoło i na skutek tego ten przewrócił się na ławkę przystanku. J. B. złapał D. G. (1) za bluzę, lecz M. B. (3) powiedział, żeby puścił mężczyznę, bo</p>	<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1)</p>	<p>20-21, 69, 15-16 (II K (...))</p>	

będzie miał problemy, a on sam się nim zajmie. M. B. (1) krzyczała, aby J. B. (1) puścił D. G.. D. G. (1) zdołał się wyrwać i zaczął uciekać. J. B. (1) zaczął go gonić i krzyczeć, że go zabije, że go dojedzie, "na Ciebie jest już zlecenie".			
częściowe zeznania świadka D. G. (1)	2, 70-74, 11-12 (II K (...))		
zeznania świadka M. B. (1)	9-11, 74-76, 8-9 (II K (...))		
częściowe zeznania świadka M. B. (3)	78-79		
W dniu 05 listopada 2019 roku D. G. (1) podwiózł M. B. (1) i jej córkę do domu. Gdy M. B. (1) wysiadała wraz z córką z samochodu podjechał J. B. (1). Zajechał on drogę D. G. (1), który nie mógł odjechać. W związku z tym zaczął cofać samochodem, a J. B. jechał swoim samochodem w jego kierunku. Następnie mężczyźni odjechali.	częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1)	20-21, 69, 15-16 (II K (...))	
częściowe zeznania świadka D. G. (1)	2, 70-74, 11-12 (II K (...))		
zeznania świadka M. B. (1)	9-11, 74-76, 8-9 (II K (...))		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. B. (1)	w dniu 5 listopada 2019 roku w O. woj. (...), groził pozbawieniem życia D. G. (1), przy czym groźba ta wzbudziła w nim uzasadnioną obawę spełnienia, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nie udowodniono, że oskarżony J. B. (1) w dniu 5 listopada 2019 roku w O. woj. (...) groził pozbawieniem życia D. G. (1).	częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1)	20-21, 69, 15-16 (II K (...))	
zeznania świadka M. B. (1)	9-11, 74-76, 8-9 (II K (...))		
7. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1)	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługują na uwzględnienie jedynie w części, a to tej w której odnoszą się wydarzeń z dnia 5 listopada 2019 roku przede wszystkim z uwagi na to, że brak innych dowodów, które podważałyby	

		<p>zaprezentowaną przez niego wersję, zwłaszcza, że zeznania pokrzywdzonego w tym zakresie są niespójne i nielogiczne. Ponadto ta część wyjaśnień oskarżonego została potwierdzona zeznaniami świadka M. B. (1), która zeznała, że nie widziała, aby oskarżony wysiadał z samochodu i szedł w kierunku samochodu pokrzywdzonego, jak wskazał na to pokrzywdzony. Tym samym w tej części Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, z uwagi na brak dowodów przeciwnych i potwierdzenie tych depozycji w tym zakresie przez relację świadka M. B. (1).</p>	
<p>częściowe zeznania świadka D. G. (1)</p>	<p>W ocenie Sądu zeznania świadka zasługują na obdarzenie ich walorem prawdziwości jedynie w części, a mianowicie co do wydarzeń z dnia 18 i 20 września 2019 roku (czyn z pkt I i II części wstępnej wyroku). Zdaniem Sądu jedynie w tym zakresie zeznania pokrzywdzonego są spójne, logiczne i konsekwentne. Ponadto potwierdzone zostały zeznaniami M. B. (1), które Sąd w całości uznał za wiarygodne. Świadek przedstawił przebieg zdarzeń z ww. dni i wskazał, że groźby wypowiedane przez oskarżonego wzbudziły w</p>		

	<p>nim obawę, że zostaną spełnione. W ocenie Sądu ta część zeznań zasługiwała na walor prawdziwości i stanowiła istotny element ustaleń faktycznych przedmiotowej sprawy. Zeznania te potwierdziła także spontaniczną i rzeczową relacją M. B. (1) - naoczny świadek zdarzeń, co przekonało Sąd o ich prawdziwości, w przeciwieństwie do depozycji złożonych co do zarzutu z pkt. III z części wstępnej wyroku, o czym w dalszej części uzasadnienia.</p> <p>W wyżej wskazanym zakresie (dot. czyn I i II) zeznania te są jasne. Występujące nieścisłości są drobne i wynikają z upływu czasu. Relacja świadka jest logiczna, zgodna ze wskazaniami płynącymi z doświadczenia życiowego.</p>	
zeznania świadka M. B. (1)	<p>Sąd w całości obdarzył walorem prawdziwości zeznania tego świadka. Przede wszystkim relacja świadka jest obiektywna, rzeczowa, logiczna i konsekwentna. M. B. (1) wskazywała jedynie na te fakty, których była naocznym świadkiem. Nie ubarwiała przedstawianej przez siebie relacji i np. co do wydarzeń z dnia 05 listopada 2019 roku zeznała, że nie widziała aby oskarżony J. B. (1) wysiadał z</p>	

	<p>samochoду i szedł w stronę pokrzywdzonego i mu groził, gdzie ta wersja byłaby korzystna dla pokrzywdzonego, który wskazywał na taki przebieg zdarzenia (po modyfikacji zeznań co do przebiegu zdarzenia z dnia 05 listopada 2019 roku). W ocenie Sądu M. B. (1) jawi się jako obiektywny świadek, pomimo więzi łączących ją tak z oskarżonym J. B. (1), jak i pokrzywdzonym D. G. (1). Świadek przedstawiła rzeczowy przebieg zdarzeń nie starając się pomóc którejkolwiek ze stron swoimi depozycjami.</p>	
<p>częściowe zeznania świadka M. B. (3)</p>	<p>W ocenie Sądu depozycje tego świadka zasługują na uwzględnienie w części tj. co do tego, że dniu 20 września 2019 roku był z bratem - oskarżonym J. B. (1) - na przystanku w O., gdzie doszło do szamotaniny pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym. W tym zakresie są one spójne, logiczne i przede wszystkim zgodne z pozostałym osobowym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1)	W części co do czynów w z pkt I i II części wstępnej wyroku wyjaśnień oskarżonego nie zasługują na uwzględnienie. Przed wszystkim w ocenie Sądu stanowią one przyjętą przez oskarżonego nieskuteczną linię obrony. Wyjaśnienia w tej części są niezgodne z pozostałym osobowym materiałem dowodowym w sprawie (zeznania M. B. (1) oraz pokrzywdzonego D. G. (1)). Z uwagi na powyższe w tej części nie uwzględnił depozycji oskarżonego.	
częściowe zeznania świadka D. G. (1)	Sąd nie uwzględnił zeznań pokrzywdzonego co do czynu z pkt III części wstępnej wyroku. W ocenie Sądu są one niespójne, nielogiczne i niekonsekwentne. Świadek kilkakrotnie zmieniał wersję co do przebiegu zdarzenia z dnia 05 listopada 2019 roku. Wskazywał raz, że oskarżony wysiadał z samochodu i szedł w jego kierunku by następnie wskazać, że jednak nie wysiadł on z samochodu. Ponadto świadek M. B. (1) wskazała, że nie widziała, aby pokrzywdzony czy oskarżony wysiadał z samochodu, a stała ona w niedalekiej odległości na posesji. Pokrzywdzony tak niekonsekwentnie i		

nielogicznie przedstawił przebieg zdarzenia z dnia 05 listopada 2019 roku, że w ocenie Sądu jego zeznania (jako kluczowy dowód oskarżenia J. B. (1)) nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych sprawy. Nielogiczność relacji jest widoczna we fragmentach opisujących sam moment wypowiedzenia gróźb. Obaj mężczyźni mieli siedzieć w swoich samochodach. Na uzupełniające pytania jak pokrzywdzony słyszał groźby we wnętrzu pojazdu środek zaczął opisywać, że okno miało być otwarte, mimo, że był listopad, gdyż wietrzył wnętrze pojazdu. Wtedy też okazało się, że pojazdy miały być zwrócone do siebie od strony kierowcy.

Tłumaczenia te są pokrętne i nielogiczne.

W ocenie Sądu w sytuacji kiedy podstawą oskarżenia jest jeden dowód osobowy to musi on być jednoznaczny i nie budzić wątpliwości. Sąd musi mieć pewność co do jego wiarygodności, jednak ww. okoliczności nie pozwalają na obdarzenie walorem prawdziwości zeznań pokrzywdzonego.

częściowe zeznania świadka M. B. (3)

Zeznania świadka nie zasługują na uwzględnienie co do tego, że nie słyszał, aby w dniu 20 września 2019 roku oskarżony groził pokrzywdzonemu. W tym

	zakresie świadek zasłaniał się niepamięcią. Jednak w ocenie Sądu zeznania świadka stanowią jedynie próbę obrony oskarżonego przed odpowiedzialnością karną. Zeznania te są sprzeczne z relacją zarówno pokrzywdzonego, jak też świadka M. B..		
7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	J. B. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Analiza akt sprawy wskazuje, że w zakresie czynów zrzucanych z pkt I i II doszło do zrealizowania znamion przestępstwa z art. 190 § 1 k.k.</p> <p>Podkreślić należy, że nie za każdym razem, gdy nastąpi wyeksponowanie przez nadawcę groźby dojdzie do realizacji znamion z art. 190 k.k. Zwrócić, bowiem należy uwagę, że ustawodawca wymaga, by groźba wzbudziła u jego odbiorcy uzasadnioną obawę spełnienia. Przyjmując za doktryną przedmiotu,</p>			

wskazać należy, że skutkiem, który stanowi znamię czynu zabronionego, określonego w art. 190 §1 k.k., jest zmiana w sferze psychicznej pokrzywdzonego, wywołana groźbą. Pokrzywdzony musi, więc potraktować groźbę poważnie i uznać jej spełnienie za prawdopodobne. Nie jest wymagane natomiast obiektywne niebezpieczeństwo realizacji groźby (A. Zoll w Kodeks Karny Część Szczególna Komentarz do art. 117-277 kk wyd. IV str. 602).

Ponadto zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie: "Dla bytu przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. wystarczy wykazać, iż groźba subiektywnie (w odbiorze zagrożonego) wywołała obawę spełnienia i zweryfikować to obiektywnie (przez sąd), czy zagrożony istotnie mógł w danych okolicznościach w ten sposób groźbę odebrać" (SA w K. w wyroku z 4 lipca 2002 r. (II AKa 163/2002, KZS 2002, z. 7-8, poz. 44).

Nie tracąc z pola widzenia opisanego wyżej elementu subiektywnego groźby karalnej zaznaczyć należy, że musi mieć ona charakter uzasadniony tzn. zarówno okoliczności,

w jakich groźba została wyrażona, jak i osoba grożącego robić muszą wrażenie na obiektywnym, normalnie wrażliwym obserwatorze, iż groźba wyrażona została na serio i daje podstawy do uzasadnionej obawy (A. Zoll w Kodeks Karny Część Szczególna Komentarz do art. 117-277 kk wyd. IV str. 602).

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, że zachowanie oskarżonego J. B. (1) zrealizowało znamiona z art. 190 § 1 k.k.

Bez wątpienia wypowiedanie grózb pozbawienia życia wobec pokrzywdzonego D. G. (1) realizowało znamię grózb karanych o jakich mowa w art. 190 § 1 k.k. Ponadto kontekst sytuacyjny wypowiedanych grózb, nasilenie agresji oskarżonego, używanie siły fizycznej, motywacja oskarżonego do wypowiedania grózb (podejrzenie o zdradę małżeńską) powodowały, że groźby te wzbudziłyby obawę spełnienia u pokrzywdzonego.

Odnosząc się do strony podmiotowej przypisanych oskarżonemu czynów wskazać należy, że jego zachowanie charakteryzowało się umyślnością i to w

zamiarze bezpośrednim. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony J. B. (1) wypowiadając groźby chciał zastraszyć pokrzywdzonego D. G. (1). Jego motywacja podyktowana była chęcią wywołania w świadomości adresata – pokrzywdzonego D. G. (1) przeświadczenia o możliwości realizacji treści wyeksponowanej groźby, co bezpośrednio zmierza do podporządkowania sobie przez sprawcę adresata kierowanych groźb.

W oparciu o powyższe uznać należy, że w analizowanej sprawie doszło do zrealizowania znamion tak strony przedmiotowej, jak i podmiotowej przestępstwa z art. 190 § 1 k.k..

Sąd uznał, że oskarżony w ramach czynów z pkt I i II działał w ramach ciągu przestępstw, albowiem czynów dokonał w krótkich odstępach czasu (odstęp dwóch dni) i z wykorzystaniem takiej samej sposobności (spotkanie pokrzywdzonego D. G. (1) ze świadkiem M. B. (1)).

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	
---	--	-------	--

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
<p>Oskarżony J. B. (1) działał w pełnym rozpoznaniu bezprawności i karygodności własnego zachowania, jak również nieograniczonej możliwości jego dostosowania do obowiązującego porządku prawnego.</p> <p>Sąd zgodnie z art. 115 § 2 k.k. wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnie chronionego – wolność od poczucia obawy i strachu popełnienia przestępstwa na jego szkodę oraz działanie z zamiarem bezpośrednim motywowane zastraszaniem pokrzywdzonego.</p> <p>Okoliczności i sposób popełnienia przypisanych czynów powoduje, że stopień społecznej ich szkodliwości nie jest znaczny. Kontekst podjętych przez oskarżonego działań</p>			

związany był z sytuacją rodzinną tj rozpad małżeństwa, zdrada żony. Groźby te nie były intensywne.

W oparciu o powyższe Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie zachodzą okoliczności przemawiające za warunkowym umorzeniem postępowania wobec J. B. (1).

Wina, jak i społeczna szkodliwość czynów przypisanych oskarżonemu jest nieznaczna.

Dotychczasowy sposób życia J. B. (1), w szczególności fakt, że nie był on uprzednio karany za przestępstwo umyślne, prowadzi ustabilizowany tryb życia oraz zaprzestanie naganego zachowania uzasadniają przekonanie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Z tego względu Sąd umorzył warunkowo postępowanie karne wobec J. B. (1). Sąd uznał równocześnie, że trzyletni okres próby wpłynie na oskarżonego wychowawczo i będzie wystarczający dla postawionej wobec niego pozytywnej prognozy kryminalistycznej.

W ocenie Sądu orzeczony okres próby w wymiarze 3 lat pozwoli na jednocześnie przemyślenie swojego zachowania przez oskarżonego oraz pozwoli na kontrolę jego zachowania, tj. czy nie wchodzi ponownie w konflikt z prawem. W ocenie Sądu jedynie maksymalny wymiar okresu próby spełni swoją rolę biorąc pod uwagę podłoże konfliktu pomiędzy pokrzywdzonym a oskarżonym. Zdaniem Sądu ten okres próby będzie pewnego rodzaju "hamulcem" dla oskarżonego przed podejmowanie bezprawnych zachowań wobec pokrzywdzonego.

Celem wzmocnienia ochrony pokrzywdzonego oraz właściwego przebiegu okresu próby oskarżonego Sąd oddał J. B. (1) pod dozór kuratora i nałożył obowiązki wskazane w pkt. 3 sentencji wyroku tj. obowiązek powstrzymania się od kontaktowania się z pokrzywdzonym osobiście i za pomocą środków komunikowania się na odległość oraz obowiązek powstrzymania się od zbliżania się do pokrzywdzonego na odległość nie mniejszą niż 2 metry;

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	4	J. B. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Zgromadzony materiał dowodowy, przy wyczerpaniu wszelkich dostępnych źródeł, oceniony zgodnie z wymogami art. 7 k.p.k. oraz poczynione w oparciu o niego ustalenia faktyczne zgodnie z dyspozycją art. 410 k.p.k., nie pozwoliły na konstruowanie niekorzystnych domniemań dla oskarżonego i przypisanie J. B. (1) z wymaganą w prawie karnym stanowczością realizacji w dniu 5 listopada 2019 roku znamion przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. na szkodę D. G. (1). Oskarżony kategorycznie i stanowczo zaprzeczył, aby w dniu 5 listopada 2019r. wypowiedział względem pokrzywdzonego groźby pozbawienia życia, a jednocześnie brak było dowodów, które podważyłyby wersję			

zaprezentowaną przez oskarżonego.

Jednocześnie zeznania pokrzywdzonego były niekonsekwentne i nielogiczne w tym zakresie i nie mogły stanowić podstawy niekorzystnych dla oskarżonego J. B. (1) ustaleń faktycznych.

W tych okolicznościach przypomnieć należy, iż podstawową zasadą jest zasada wyrażona w art. 5 k.p.k., tj. domniemanie niewinności. Przytoczona zasada znaczy tyle, że aby uniewinnić oskarżonego nie ma potrzeby udowodnienia, że oskarżony nie popełnił przestępstwa, wystarczy bowiem niemożliwość udowodnienia, że czyn zabroniony popełnił. Udowodnienie popełnienia przestępstwa wymaga natomiast nie tylko stwierdzenia takiej jakości środków dowodowych, które wykluczają możliwość przyjęcia przez Sąd innej, korzystnej dla oskarżonego wersji zdarzeń, ale również osiągnięcia moralnej pewności, co do winy oskarżonego (tak w postanowieniu SN z dnia 16.11.2005.11.16 sygn. akt II KK 168/05 OSNwSK 2005/1/2082).

Wobec powyższych rozważań stwierdzić należy, że w przedmiotowej sprawie doszło do wypełnienia

<p>przesłanki „braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu” objętej dyspozycją art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. określającego jedną z materialnych przesłanek procesowych, obok „niepopełnienia czynu”, wyłączającą dopuszczalność wszczynania bądź prowadzenia postępowania karnego w wypadku jej zaistnienia.</p> <p>Taki stan rzeczy wyłączył możliwość ukarania oskarżonego i wymagał na podstawie art. 414 §1 k.p.k., wydania przez Sąd wyroku uniewinniającego w pkt 4 sentencji wyroku.</p>			
<p>7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
	<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>7.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

--	-----	-----	
7.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. KOsztY procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5 i 6	<p>W oparciu o art. 627 w zw. z art. 629 k.p.k. wobec treści wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego D. G. (1) (k. 79) Sąd w pkt 5 sentencji wyroku zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego koszty związane z ustanowieniem pełnomocnika.</p> <p>Jednocześnie w związku z tym, że oskarżony został uznany za winnego popełniania czynów z pkt I i II części wstępnej wyroku został obciążony kosztami</p>		

	sądowymi postępowania, w tym opłatą w wysokości 60 zł (art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych).	
7.Podpis		